

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: SK-4Pc/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8623200368
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8623200368.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v rodinnoprávnej veci oprávnenej A. B., nar.XX.XX.XXXX, C. D. XX zastúpenej JUDr. Vieroslava Vočková, advokát s.r.o., so sídlom Slovenská 69, 080 01 Prešov, IČO:47 250 631 proti povinnému E. F., nar.XX.XX.XXXX, G. XX/XX, XXX XX H. zastúpenému Mgr. Petrom Baranom, advokátom, so sídlom Námestie SNP 538/16, 091 01 Stropkov o určenie manželského výživného takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnená, v tom čase ešte s priezviskom F. sa návrhom na začatie konania, ktorý podala dňa 27.03.2023 na Okresnom súde Svidník (z ktorého výkon súdnictva prešiel dňom 01.06.2023 na Okresný súd Bardejov, viď zákon č.150/2022 Z.z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov v znení neskorších predpisov) domáhala, aby súd povinného zaviazal k povinnosti prispievať jej na výživu titulom manželského výživného sumou 300,-eur mesačne splatnou vždy do 15.dňa v mesiaci.

2. Svoj návrh odôvodňovala tým, že s povinným sú manželia od 29.7.1995, v manželstve sa im narodil syn A., a to dňa XX.XX.XXXX. V návrhu uviedla, že ich manželstvo je vážne narušené a trvalo rozvrátené, nemôže už plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia, preto je dôvodné ho rozviesť, nakoľko obaja účastníci už dlhodobo nežijú v spoločnej domácnosti a došlo k trvalému zrušeniu spoločnej domácnosti. Tvrdila, že ona sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala, povinný má iný vzťah, žije s inou partnerkou, pričom syn, ktorý má 17 rokov žije striedavo u otca a u matky. K svojim pomerom uviedla, že je nezamestnaná, býva u známeho kde má samostatnú izbu. Povinný podľa jej tvrdenia v návrhu vykonáva pomocné stavebné práce, pracuje ako stavbár v Stropkove a podľa

2

SK-4Pc/2/2023

jej informácií zarába cca 1.000,-eur mesačne. Odo dňa opustenia spoločnej domácnosti si podľa nej manžel neplní voči nej vyživovaciu povinnosť, ona nemá žiaden príjem, je nezamestnaná, preto navrhuje, aby súd manžela zaviazal platiť jej výživné vo výške 300,-eur mesačne. Uviedla, že jej nevyhnutné mesačné náklady sú 200,-eur na stravu, 50,-eur na bývanie, 30,-eur na doplatky za lieky, 20,-eur na hygienické potreby, 20,-eur na ošatenie, spolu je to mesačne suma 320,-eur, okrem toho sú to aj ďalšie bežné výdavky, ako je cestovné, telefón a iné bežné náklady pre život, pričom opäť poukázala na to, že má v striedavej starostlivosti 17-ročného syna.

3. Povinný sa k návrhu písomne nevyjadril.

4. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na ktorom oprávnená trvala na návrhu. Uviedla, že nemá z čoho žiť, má len 75,-eur, platí 50,-eur výživné na syna, k tomu ešte výdavky na mobil, kolobežku, elektrinu, dorovnáva jej priateľ.

5. Povinný na pojednávaní návrh mal za nedôvodný jednak z dôvodu, že manželstvo účastníkov bolo už medzičasom rozvedené, a to v konaní SK-1P/7/2023, a teda nie je už medzi nimi manželský vzťah, ani už neexistuje podklad pre manželské výživné. Nedôvodný bol ale návrh podľa neho aj z toho dôvodu, že životná úroveň oboch manželov je v zásade rovnaká, keďže nie je pravdivé tvrdenie v návrhu, že povinný zarába cca 1.000,-eur mesačne. Je nezamestnaný, poberá len dávku v hmotnej núdzi, preto nie je dôvod na vyhovenie návrhu. Poukázal na to, že oprávnená vo svojom návrhu uvádza, že má v striedavej starostlivosti syna, ale táto skutočnosť nie je pravdivá, a nebola pravdivá už ani v čase podania tohto návrhu, pretože od ukončenia spoločnej domácnosti žil syn A., ktorý má už 17 rokov výlučne s otcom, a bol to práve jeho otec, ktorý sa o maloletého staral, táto skutočnosť sa pretavila aj do rozsudku o rozvode, kde maloletý A. bol zverený do výlučnej starostlivosti otca. Poukazoval na skutočnosť, že syn má už 17 rokov, je takmer plnoletý, študuje na strednej škole a s tým sú celkovo a so starostlivosťou o syna A. nemalé výdavky, na ktoré do rozvodu manželstva oprávnená nijakým spôsobom neprispievala a všetko bolo na pleciah povinného.

6. Oprávnená na pojednávaní na tvrdenia povinného reagovala tak, že podľa nej povinný pracuje, má príjem ako pomocný stavebný robotník a takisto nesúhlasila s tvrdením o rovnakej životnej úrovni účastníkov, keďže ona bola nútená opustiť spoločnú domácnosť, kde ostal bývať povinný, ostali jej tam aj všetky veci, preto má za to, že je dôvodný návrh, a čo sa týka zániku manželstva, keďže oprávnená neuzavrela ďalšie manželstvo, má za to, že stále môže domáhať sa manželského výživného.

7. Súd sa oboznámil s obsahom návrhu a tvrdení účastníkov, vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa s obsahom všetkých účastníkmi predložených listinných dôkazov a tiež listinných dôkazov zabezpečených súdom v rámci plnenia jeho zákonnej povinnosti zisťovať skutočný stav veci (§ 35 Civilného mimosporového poriadku), oboznámením sa s obsahom rozvodového spisu Okresného súdu Svidník sp.zn.SK-1P/7/2023, pričom zistil nasledovné.

8. Účastníci konania manželstvo uzavreli dňa XX.XX.XXXX v Lomnom, čo bolo zistené z ich sobášneho listu (čl.9 spisu). Manželstvo účastníkov bolo rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 24.07.2023, č.k.SK-1P/7/2023-43, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.07.2023 rozvedené, čo súd zistil z pripojeného rozvodového spisu Okresného súdu Svidník sp.zn.SK-3 SK-4Pc/2/2023

1P/7/2023 z ktorého súčasne zistil, že vo veci úpravy práv a povinností rodičov k ich maloletému synovi A. na čas po rozvode manželstva bola súdom schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej bol maloletý A. na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti otca a matka sa zaviazala prispievať na jeho výživu sumou 50,-eur mesačne vždy do 15. dňa mesiaca vopred k rukám otca. Z rozvodového spisu bolo zistené, že návrh na rozvod manželstva podala manželka (tu oprávnená), ktorá v návrhu na rozvod uviedla, že dlhodobo žije s iným partnerom. Na pojednávaní vo veci rozvodu tvrdila, že v januári 2023 opustila spoločnú domácnosť, odišla k svojmu priateľovi s ktorým žije aj momentálne, súhlasila so zverením syna otcovi s tým, že mu bude prispievať sumou 50,-eur mesačne. Uviedla, že dve dcéry pochádzajúce z manželstva sú už vydaté. Manžel (tu povinný) v konaní o rozvod manželstva súhlasil s rozvodom, potvrdil, že manželka opustila spoločnú domácnosť v mesiaci január 2023, tvrdil tam, že on žije so synom v Stropkove v byte, nežije so žiadnou partnerkou.

9. Oprávnená pri svojom účastníckom výsluchu na pojednávaní uviedla, že nie je pravda, že neprispievala na chlapca, už pred rozvodom, ešte keď nemala platiť alimenty, prispievala mu, dávala mu peniaze po 30,-eur, dcéra je svedkom, pričom napríklad vznikol dlh, keď už chlapec býval s otcom, kde prišlo za vodu zaplatiť 220,-eur a chcel od nej, aby ona na to prispela, tak zaplatila 80,-eur, hoci tam od januára 2023 už ani nebývala. Išlo o nedoplatok za rok 2022, ale už aj vtedy tam bývala len niekedy, napr. 3 dni bola tam, 4 dni u priateľa, o ktorom manžel vedel, okrem toho, synovi prispievala aj na kolobežku, chodila za ním do školy, písali si, volali si, navštevovala ho, stále mu peniaze dávala. K svojim výdavkom uviedla, že platí elektrinu na polovičku s priateľom, platí za kolobežku a za mobil, synovi 50,-eur mesačne

alimenty, teraz nemá na živobytie, na hygienu, stravu, oblečenie, proste na lieky, momentálne je chorá, pravdepodobne po novom roku pôjde na operáciu s rukou, takisto bude potrebovať a zo 75,-eur sa nedá vyžiť. Hľadá si prácu, má všade žiadosti o prácu, vo Svidníku, v Stropkove, ale nič, nevie, ako to bude po novom roku, či sa nájde nejaká práca pre ňu, snaží sa, hľadá, telefonuje. Uviedla, že s povinným spolu brali dávku 430,-eur, z toho jej dával 130,-eur a z toho dávala chlapcovi, plus ešte na kolobežku a na mobil. Uviedla, že po opustení spoločnej domácnosti býva vo C. D., s priateľom, syn potom čo opustila spoločnú domácnosť býval na G. I. C. H., pri otcovi. Na otázku právneho zástupcu povinného prečo nepracuje uviedla, že preto, lebo je chorá, lieči sa a žiadosti má vypísané, čaká, pred 4 rokmi bola operovaná po ženskej stránke ohľadom nádoru, teraz sa jej to znovu objavilo, takže chodí na vyšetrenia. Potom jej zistili, že má problémy s rukou, má silný zápal a keď sa to nezlepší, pôjde znova na operáciu. Na otázku súdu, kedy naposledy pracovala uviedla, že robila na 4 hodiny, ako verejné prospešné práce, potom chodila na projekt, to bolo minulého roku. Vyučená je krajčírka, ako krajčírka nikdy nepracovala, lebo bola na materskej, potom syn nastúpil do školy. Mali ísť do práce ešte s manželom do zahraničia, ale to nevyšlo, nebolo kde nechať chlapca, tak nešli. Už 17 rokov je na sociálnych dávkach. Uviedla, že čo sa týka nákladov domácnosti, všetko bolo na manžela, byt, energie, prídavky, on sa o to staral. Priateľ nie je zamestnaný, nepoberá nič. Na otázku súdu, čo bol príjem manžela, oprávnená uviedla, že mali ako príjem spoločnú dávku, ktorá chodila jemu, on jej vravel, že to bolo 430,-eur mesačne.

10. Povinný pri svojom účastníckom výsluchu na pojednávaní uviedol, že nie je pravdou, že má pracovať na stavbe. Je v hmotnej núdzi, aj keď dokladoval riadne hmotnú núdzu v Centre právnej pomoci, sami sa čudovali, keď si prečítali z návrhu, žeby mal na nejakej stavbe v Stropkove zarábať 1.000,-eur, že toľko sa nezarába ani v Čechách. Nepracuje, je v hmotnej núdzi. Čo sa týka priateľa manželky, tá ho má už asi 3 roky, čo sa týka platenia synovi, nie je to pravda, že by mu dávala peniaze, v januári raz dala mu 20,- eur, čo syn potom hovoril, že sa

4

SK-4Pc/2/2023

hanbí, a že nemal to ani prijať, vedel by to potvrdiť, môže prísť na súd a to dokázať. Čo sa týka všetkých jeho príjmov, tak k tomu povinný uviedol, že chodí do školy, učí sa v odbore ovocinárstvo-záhradníctvo, aby sa potom po skončení mohol tam zamestnať, na to mu prispieva Úrad práce 70,- až 75,-eur, okrem toho poberá dávku v hmotnej núdzi, príspevok na bývanie a prídavky na syna. Na otázku právnej zástupkyne oprávnenej prečo nie je zamestnaný uviedol, že chodí do školy a stará sa o syna, on je jedno veľké dieťa a on si vyžaduje navariť, vyprať, ide po neho do školy, keď prší, matka sa o neho nestará. Volal ho teraz kamarát do práce, ale kvôli synovi nemohol ísť. Na otázku súdu v čom je vyučený a kedy naposledy pracoval povinný uviedol, že vyučený je ako mechanizátor poľnohospodárskej výroby a naposledy pracoval ešte za komunizmu, robil asi 8-10 rokov ako traktorista. Teraz nepracoval nikde po komunizme. Stavbám nerozumie. Dávali si žiadosti aj do Tesly, aj inde, nikde ich nezobrali. Uviedol, že býva v byte, ktorý je v osobnom vlastníctve jeho a exmanželky. Výdavky sú tam 220,-eur plus elektrina, plyn, televízia, káblovka, má dlh za smeti z času, kedy s ním ešte exmanželka bývala, podpísala sa s ním, že bude s ním splácať, ale platí to sám. Má dohodnuté kalendárne splátky s primátorom, keď to nebude splácať, zoberú mu príspevok na bývanie, a už bude celkom v núdzi. Uviedol, že výživné na syna bývalá manželka platí. Berie to syn, on to nepoužíva, ani nepotrebuje.

11. Z odpovedí na lustráciu účastníkov v Sociálnej poisťovni bolo zistené, že ani oprávnená ani povinný nemajú tam evidovaného žiadneho zamestnávateľa.

12. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Stropkov zo dňa 17.10.2023 súd zistil, že povinný je poberateľom pomoci v hmotnej núdzi spolu s členom domácnosti A. F., narodeným dňa XX.XX.XXXX. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Stropkov zo dňa 17.10.2023 o poberaní dávky v hmotnej núdzi za rok 2023 bolo zistené, že v čase podania návrhu oprávnenou (marec 2023) bola výška vyplácanej dávky v hmotnej núdzi 445,70 eur, v apríli až júni bola vo výške 446,-eur a v júli vo výške 523,-eur. Po rozvoze manželstva v auguste a septembri bola výška dávky v hmotnej núdzi 307,-eur. Povinný poberá tiež prídavok na dieťa vo výške 60,-eur mesačne (viď potvrdenie zo dňa 17.10.2023).

13. Povinný predložil ako dôkaz o výške výdavkov Platobné doklady SIPO II za mesiac 8/2023 z ktorých vyplýva, že platí nájomné vo výške 198,24 eur, VSE elektrinu a služby vo výške 35,19 eur, zálohu za plyn SPP vo výške 44,-eur a platil aj faktúru SPP za plyn 32,36 eur.

14. Oprávnená napriek výzve súdu dôkazy na svoje tvrdené výdavky nepredložila, ani neoznačila.

15. Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

16. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd pri určení výživného prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

5

SK-4Pc/2/2023

17. Podľa § 75 ods.2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

18. Podľa § 77 ods.1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Oprávnená na pojednávaní uviedla, že výživné žiada priznať od dňa podania návrhu, čo je tu deň 27.03.2023. Hneď úvodom treba uviesť, že vzhľadom na rozvod manželstva účastníkov konania v priebehu konania, keď rozsudok o rozvode manželstva účastníkov právoplatnosť nadobudol dňa 31.07.2023 nebolo by možné priznať manželské výživné za čas po 31.07.2023 vzhľadom na zánik manželstva účastníkov. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a zaniká rozvodom alebo smrťou jedného z manželov, resp. jeho vyhlásením za mŕtveho, preto pokiaľ má súd rozhodnúť o nároku na určenie vyživovacej povinnosti medzi manželmi, potom možno túto povinnosť určiť len na dobu, pokiaľ manželstvo skutočne trvalo (k tomu pozri napr. J., B., Zákon o rodine. Komentár. 3.vydanie. Bratislava. : C. H. Beck, 2019, komentár k § 71, s.443 a 444). Skutočnosť, že oprávnená neuzavrela po rozvode s povinným iné manželstvo je tu irelevantná. Súd teda mohol vychádzať a skúmať, či sú dané zákonné podmienky pre dôvodnosť návrhu len vo vzťahu k obdobiu od podania návrhu, t.j. od 27.03.2023 do 31.07.2023, nakoľko vo zvyšnej časti bol návrh nedôvodný bez ďalšieho. Návrh však v konečnom dôsledku musel byť zamietnutý celý, lebo na priznanie manželského výživného oprávnenej neboli splnené zákonné podmienky, a to z týchto dôvodov.

20. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že účastníci konania manželmi boli od 29.07.1995 do 31.07.2023. V čase podania návrhu už nežili v spoločnej domácnosti, nakoľko oprávnená v januári 2023 spoločnú domácnosť opustila a odišla bývať k svojmu priateľovi. Maloletý syn účastníkov ostal bývať s otcom, ostal v starostlivosti otca a do tej mu bol zverený aj na čas po rozvode. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že tak oprávnená ako aj povinný sú nezamestnaní. Tvrdenie oprávnenej, že povinný má pracovať ako pomocný stavebný pracovník v Stropkove s príjmom 1.000,-eur mesačne nebolo absolútne ničím preukázané. Oprávnená ani neuviedla, od kedy, kde presne a pre koho by mal takto povinný pracovať, nenavrhol a neoznačila v tomto smere ani žiadne dôkazy, preto súd toto tvrdenie má za nepreukázané. Oprávnená nepreukázala, žeby povinný mal akýkoľvek príjem z pracovnej činnosti. Nič také nezistil ani súd vykonaným šetrením a lustráciami, keď z lustrácie v Registri Sociálnej poisťovne ako aj z potvrdenia o poberaní dávky v hmotnej núdzi súd má za preukázané, že povinný je nezamestnaný a jeho príjmom je len dávka v hmotnej núdzi. Sama oprávnená na pojednávaní uviedla, že ich príjmom s povinným keď ešte žili spolu bola len spoločná dávka v hmotnej núdzi, preto jej tvrdenie o príjme povinného 1.000,-eur je nanajvýš nevierohodné. Obaja účastníci na pojednávaní vo výpovedi uviedli, že dlhé roky žijú len z dávok. O určení manželského výživného súd rozhoduje za podmienky, ak jeden z manželov vyživovaciu povinnosť medzi manželmi si dobrovoľne sám neplní tak, aby ich životná úroveň bola v zásade rovnaká. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania nemožno urobiť záver, žeby životná úroveň manželov nebola rovnaká, keďže rovnako ako oprávnená, ani povinný nie je zamestnaný, nemá príjem z pracovnej činnosti, navyše stará sa o maloleté dieťa účastníkov a nebol zo strany oprávnenej preukázaný ani tvrdý žiaden jeho nehnuteľný či hnutelný majetok väčšej hodnoty. Ak oprávnená poukazuje na to, že jej majetkové pomery sú nízke,

6

SK-4Pc/2/2023

pomery povinného sú v zásade rovnaké, obaja účastníci sú v hmotnej núdzi, okolnosti na strane povinného, ani jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery nie sú také, aby umožňovali zaviazat' ho prispievať na výživu oprávnenej akoukoľvek sumou. Vo vzťahu k manželskému výživnému minimálna zákonná výška výživného (30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona) neplatí, táto platí iba pre vyživovaciú povinnosť rodičov k deťom, nie však pre vyživovaciú povinnosť medzi manželmi. Preto za situácie, keď povinného niet z čoho zaviazat' prispievať oprávnenej na výživu, súdu neostávalo iné, než návrh o určenie manželského výživného v celom rozsahu zamietnuť.

21. Preukázaným príjmom povinného je len dávka v hmotnej núdzi. Prídavok na dieťa, ktorý poberá je štátna sociálna dávka, ktorou mu štát prispieva na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa a na čiastočnú úhradu školských potrieb na účel podpory plnenia školských povinností nezaopatreného dieťaťa (§ 1 ods.2 zákona č.600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa), preto nemožno ho považovať za príjem povinného, ktorý by mal byť zohľadnený pri posudzovaní schopností povinného platiť manželské výživné. Aj príspevok na bývanie, ktorý povinný podľa vlastných slov poberá je podľa zákona príspevkom na pomoc v hmotnej núdzi, ani ten pritom nemožno zohľadniť. Povinný preukázal náklady na bývanie viac ako 200,-eur mesačne (za august 2023 viac ako 300,-eur) a aj pri zohľadnení miery, akou by sa na nich mala podieľať tá ktorá dcéra účastníkov, ktorá s ním býva nie je možné ho zaviazat' platením výživného manželke z dávky v hmotnej núdzi. Sama oprávnená navyše potvrdila tvrdenie povinného, že ten sám spláca ich spoločný dlh za smetie cca 300,-eur. K poukazu oprávnenej na to, že musela ešte prispieť na dlh za vodu sumou 80,-eur súd uvádza, že bolo to za obdobie, kedy ešte žila s povinným a synom v spoločnej domácnosti (rok 2022), teda jej cca tretinový príspevok na spoločný dlh je logický. Podľa § 18 a § 19 ods.1 Zákona o rodine sú totiž manželia povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie a o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

22. V danom prípade schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného neumožňujú zaviazat' ho prispievať na výživu oprávnenej, životná úroveň oboch manželov je v zásade rovnaká (§ 71 ods. 1 Zákona o rodine), na základe uvedeného preto súd návrh oprávnenej v celom rozsahu zamietol. Oprávnená nepreukázala nielen nerovnosť životnej úrovne manželov, ale ani to, že by priznanie výživného nebolo tu v rozpore s dobrými mravmi (§ 75 ods.2 Zákona o rodine). Aplikácia tohto ustanovenia, podľa ktorého výživné (aj manželské) nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, ako vyplýva z textu zákona je povinnosťou súdu. Súd preto nemohol by prehliadnuť, že bola to práve oprávnená, ktorá ešte počas trvania manželstva opustila spoločnú domácnosť a odišla za priateľom (podľa tvrdenia jej samej v návrhu na rozvod išlo o dlhodobé spolužitie), pričom nebolo preukázané, žeby k odchodu zo spoločnej domácnosti bola donútená a tak starostlivosť o maloletého syna ostala na povinnom, preto nie je z pohľadu aplikácie dobrých mravov zrejmé, prečo by v situácii, kedy oprávnená založila si spoločnú domácnosť s priateľom nemal jej prispievať na náklady (ktorých tvrdenú výšku v konaní ničím nepreukázala) práve jej priateľ, a prečo to žiada od manžela, ktorý je v hmotnej núdzi, spláca ich spoločné dlhy a stará sa o ich spoločného maloletého syna. Dôvody, pre ktoré mala podľa tvrdení oprávnenej vzniknúť jej odkázanosť na výživu pritom do veľkej miery súvisia práve s jej odchodom zo spoločnej domácnosti s povinným s ktorým

7

SK-4Pc/2/2023

poberali spoločne dávku v hmotnej núdzi z ktorej financovali svoj život. Ak oprávnená poukazuje na to, že v domácnosti ostali aj jej veci, tak k tomu súd uvádza, že na vzájomné vyporiadanie spoločného majetku manželov slúži inštitút vyporiadania BSM, preto jej nič nebráni sa majetkového vyrovnania domáhať v takom konaní. Preto za danej situácie súdu neostávalo iné, než návrh o určenie manželského výživného v celom rozsahu zamietnuť.

23. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania ak tento zákon neustanovuje inak, keďže na iné rozhodnutie o trovách konania nebol zákonný dôvod.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie možno odôvodniť tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 CMP Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.